

[Justitsministeren]

Spørgsmålet om, hvorvidt forbrugeren i forbindelse med indgåelsen af en kreditaftale bør have oplysning om de årlige omkostninger i procent, har tidligere været gjort til genstand for grundige overvejelser. Spørgsmålet blev således overvejet i forbindelse med gennemførelsen af kreditkøbsloven, men man fandt dengang ikke tiden moden til at indføre sådanne regler. På det tidspunkt var der imidlertid kun indhentet begrænsede erfaringer i de lande, som havde indført regler om, at forbrugeren skulle oplyses om de årlige omkostninger i procent. Sådanne regler er nu bl.a. indført i Sverige, England og Forbundsrepublikken Tyskland, og dette har, så vidt det er mig bekendt, ikke givet anledning til væsentlige problemer for de erhvervsdrivende i disse lande.

For at give dansk erhvervsliv en passende frist til at indrette sig på disse nye regler er ikrafttrædelsen for denne del af lovforslaget fastsat til den 1. januar 1993.

Lovforslaget har i øvrigt først og fremmest til formål at gennemføre et EF-direktiv fra 1986 om forbrugerkredit. Direktivet skal være gennemført i national ret senest den 1. januar 1990.

Et ændringsforslag til direktivet foreligger i færdig form og vil blive formelt vedtaget i løbet af efteråret 1989. De heraf følgende ændringer er også indarbejdet i lovforslaget.

Efter lovforslaget gælder loven som udgangspunkt for enhver form for kreditgivning til forbrugere. I modsætning hertil finder den gældende kreditkøbslov kun anvendelse på køb af løsøre på kredit. Kreditkøbsloven foreslås derfor ophævet samtidig med vedtagelsen af lovforslaget.

Kreditkøbslovens særlige regler om køb med ejendomsforbehold er medtaget i lovforslaget i en forenklet og mere overskuelig form. Kreditkøbslovens særlige regler om ikkeforbruger køb er desuden medtaget i lovforslaget, men reglerne er samlet i et særskilt kapitel.

Idet jeg henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til justitsministeren og socialministeren [om, hvordan ministeren i de tilfælde,

hvor et barns forældre ikke kan fungere, vil forbedre samspillet mellem det offentlige myndigheds- og behandler system og barnets familie og andre personer i dets sædvanlige omgivelser].

Af Glønborg (KRF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/11 89).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministre:**Formanden:**

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 217, der var stillet af Ole Espersen (S) til justitsministeren, den 20. november 1989 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Spm. nr. S 217**4) Til justitsministeren af:****Ole Espersen (S):**

»Hvilke bestemmelser i dansk lovgivning giver Direktoratet for Udlændinge ret til at skønne over, om en flygtnings ønske om at aflægge besøg i hjemlandet er velbegrundet eller ej, med den konsekvens, at et sådant besøg, hvis det ikke findes velbegrundet, får til følge, at udlændingen mister retten til at komme tilbage?«

Skriftlig begrundelse

I sin besvarelse af spørgsmål nr. 52 fra Retsudvalget erkender justitsministeren, at ministeriet og Direktoratet for Udlændinge hidtil har givet forkerte oplysninger til flygtningene om deres mulighed for at undersøge forholdene i hjemlandene med henblik på en eventuel tilbagevenden. Ministeren fastholder imidlertid, at der skulle bestå en ret til at skønne over, hvorvidt en udlændings ønske om at undersøge disse forhold er velbegrundede eller ej, idet det siges, at »man naturligvis ikke ønsker at lægge hindringer i vejen for velbegrundede ønsker om at kunne aflægge et besøg i hjemlandet,